

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci žalobcu: **Ing. J. R.**, *zastúpeného JUDr. T. S., advokátom*, proti žalovanému: **Katastrálny úrad v K.**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. Xo 25/2005/Ma-15 zo dňa 13. októbra 2006, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 7 S 60/2006-58 zo dňa 30. mája 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 7 S 60/2006-58 zo dňa 30. mája 2007 **p o t v r d z u j e**.

P r i z n á v a ustanovenému advokátovi JUDr. T. S. odmenu za zastupovanie v sume 4391 Sk (štyritisícristodeväťdesiatjeden slovenských korún).

N a r i a d' u j e sa učtárni Najvyššieho súdu SR **vyplatiť** JUDr. T. S. priznanú sumu – odmenu za zastupovanie z rozpočtových prostriedkov, do 3 dní po právoplatnosti rozsudku.

Štát **n e m á** právo na náhradu trov konania proti žalobcovi.

Žalobcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach rozsudkom č.k. 7 S 60/2006-58 zo dňa 30. mája 2007 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. Xo 25/2005/Ma-15 zo dňa 13. októbra 2006. Žalovaný svojim rozhodnutím podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len správny poriadok) zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Správy Katastra K. č. X-195/2005/Mi zo dňa 14. augusta 2006, ktorým správny orgán prvého stupňa podľa § 59 ods. 3 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v znení neskorších predpisov (ďalej len katastrálny zákon) zamietol návrh žalobcu na opravu chyby v katastrálnom operáte, ktorá mala spočívať v zápise nehnuteľnosti na LV č. X., parc. č. X. - zastavaná plocha, súp. č. X., o výmere 654m² a parcela č. X. - záhrada o výmere 713m² na meno F. R. v celosti.

Ako vyplynulo z odôvodnenia napadnutého rozsudku krajského súdu správny orgán prvého stupňa vo svojom rozhodnutí konštatoval, že v pozemnoknižnej vložke č. X. kat. úz. V. I. boli do roku 1938 evidované nehnuteľnosti – parcela č. X. dom č. X. s dvorom a hospodárskym staviskom o výmere 626m² a parcela č. X. záhrada o výmere 790m². Ako vlastníak v celosti bol evidovaný pod por. č. 3 J. R..V roku 1938 na základe č.d. X. došlo k zmene na pozemnoknižnej vložke č. X. tak, že dom č. X. a hospodárske stavisko bolo vymazané a zároveň bol zapísaný dom č. X.. V časti „B“ vlastníctvo ostalo nezmenené. S účinnosťou od 1.1.1951 (Občiansky zákonník č. 141/1950 Zb.) vlastníctvo k nehnuteľnostiam sa nadobúdalo už zmluvou, pričom zápis nadobudnutia vlastníctva v pozemkovej knihe do 31.3.1964 nebol podmienkou prevodu vlastníctva (deklaratómy význam zápisu v pozemkovej knihe). Po vydaní zákona č. 22/1964 Zb. o evidencii nehnuteľností sa od 1.4.1964 už nové právne vzťahy k nehnuteľnostiam do pozemkovej knihy vôbec nezapisujú. Po pozemnoknižnom vlastníkovi J. R. bolo prejednané dedičstvo pod č. D 60/64, pričom štátne notárstvo schválilo dohodu medzi dedičmi, podľa ktorej celé dedičstvo preberie jeden dedič F. R.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 30.3.1964 a do evidencie nehnuteľností bolo zapísané na LV č. X. pod položkou výkazu zmien 8/73, a to takto: parcela EN č. X. – dom, dvor o výmere 654m², stavba so súp.č. X. a parcela EN X. – záhrada o výmere 713m², pričom ako výlučný vlastníak je F. R.. Správny orgán prvého stupňa ďalej uviedol, že v roku 1935 dom súp. č. X. zhorel a rodičia žalobcu postavili nový dom súp. č. X.. Predmetom dedičského konania po F. R. teda nemohol byť dom súp. č. X. Po vlastníkovi F. R. evidovanom na LV č. X. kat. úz. V. I. bolo prejednané dedičstvo pod č. D 100/95, Dnot 122/95 (osvedčenie o dedičstve, pričom vlastníctvo k nehnuteľnostiam nadobudli F. R., A. R. a A. R., každý v podiele 1/3-ina). Osvedčenie dedičstva nadobudlo právoplatnosť 9.10. 1997 a do katastra nehnuteľností bolo zapísané na LV č. X. kat. úz. V. I. pod číslom zmeny 20/2001. Správny orgán prvého stupňa uzavrel, že opravu chýb na LV č. X. nevykonal, pretože nezistil rozpor s verejnou listinou, ktorá bola podkladom pre zápis do katastra nehnuteľností.

Podľa odôvodnenia rozsudku krajského súdu Štátne notárstvo v Košiciach uznesením č.k. D 60/64-7 zo dňa 7.2.1964 potvrdilo, že dedičstvo po neb. J. R. zomrelom dňa 31.12.1963, do ktorého patria nehnuteľnosti zapísané v katastrálnom území V. I. vo vložke č. X. a č. X., dom s dvorom a so záhradou, poľnohospodársku pôdu vo výmere 3257m² nadobudli zo zákona v rovnakých podieloch manželka poručiteľa R. R., rod. Vargová a deti poručiteľa R. Š. a F. R. a Ing. J. R. každý v 1/4-ine, pričom štátne notárstvo schválilo dohodu uzavretú medzi dedičmi, podľa ktorej celé dedičstvo preberie jeden dedič F. R. a ustupujúcich dedičov z domu, dvora a záhrady vyplatí do 1.2.1966 sumou po 9500 Kčs každému z dedičov. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 30.3.1964.

Krajský súd mal teda za to, že predmetom opravy chýb v katastrálnom operáte v zmysle § 59 ods. 1 písm. a) katastrálneho zákona môžu byť len aktuálne údaje katastra nehnuteľností, ktoré spĺňajú podmienku hodnovernosti a záväznosti v zmysle § 70 katastrálneho zákona. V čase podania žiadosti žalobcu o vykonanie opravy chýb v katastrálnom operáte (žiadosť podaná dňa 29.4.2005) boli ako vlastníci nehnuteľností zapísaných v LV č. X. kat. úz. V. I. uvedení F. R., A. R., a A. R., na základe osvedčenia o dedičstve č. D 100/95, Dnot 125/95 (právoplatnosť dňom 9.10.1997) každý v 1/3-ine ako dedičia po poručiťovi F. R.,. Preto podľa názoru súdu aj táto skutočnosť predstavovala prekážku na vykonanie opravy chýb v katastrálnom operáte vo vzťahu k verejnej listine – uznesenie Štátneho notárstva v K. č. D 60/64-7.

Žalobca podal proti rozsudku krajského súdu odvolanie a žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ust. § 250ja, ods. 3, vety prvej, rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného Katastrálneho úradu v K. č. Xo 25/2005/Ma-15 zo dňa 13. októbra 2006 a vráti vec žalovanému správne mu orgánu na ďalšie konanie, nakoľko rozsudok krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že podľa pozemnoknižnej vložky č. X. kat. úz. V. I. parcela č. X. je „dom čí. X. s dvorom a hosp. staviskom v Miestnom hone“ s výmerou 626m², a parcela č. X. je „Záhrada v Miestnom hone“ s výmerou 790m². Tento zápis v pozemkovej knihe je z roku 1930 a ako jediný vlastník v podiele 1/1 je zapísaný v časti B J. R. (otec žalobcu). Podľa uznesenia Štátneho notárstva v K. zo dňa 7. 2.1964 zn. D 60/64-7 do dedičstva po neb. J. R. patria nehnuteľnosti zapísané v kat. úz. V. I. vo vl. č. X., č. X., dom s dvorom a so záhradou, poľnohospodárska pôda vo výmere 3257m². Ako preukazujú listiny, v čase prejednávania dedičstva (vrátane času vydania uznesenia Štátneho notárstva v K. zo dňa 7. februára 1964 zn. D 60/64-7), prejednané boli po neb. J. R. iba nehnuteľnosti zapísané v kat. úz. V. I. vo vl. č. X., č. X., dom s dvorom a so záhradou, poľnohospodárska pôda vo výmere 3257m². V PKV č. X. v kat. úz. V. I. nebol zapísaný nový dom č. X., postavený na parcele v čase postavenia nového domu označenej číslom X., no napriek tomu bol do katastra nehnuteľností zapísaný aj s vlastníkom (F. R.), údajne s oporou vo verejnej

listine (v uznesení Štátneho notárstva v K. zo dňa 7. februára 1964 zn. D 60/64-7). Nič také z tejto verejnej listiny nevyplýva.

Ďalej uviedol, že nový dom bol postavený v rokoch 1938 – 1939, posledný zápis v časti B (vlastníctvo) pozemnoknižnej vložky je zo 14.11.1930 (číslo denníka 9948). Teda nový dom nebol zapísaný do pozemkovej knihy. Ak by nový dom (číslo domu X.) zapísaný bol, v časti B (vlastníctvo) pozemnoknižnej vložky č. X. kat. úz. V. I. by musela byť táto zmena zapísaná, ale nie je tomu tak. Nový dom č. X. nebol zapísaný do pozemkovej knihy, nebol v roku 1964 prejednaný v dedičskom konaní po neb. J. R. (zomr. 31.12.1963), nebolo verejnou listinou (rozhodnutie príslušného orgánu – v tom čase štátneho notárstva) deklarované vlastnícke právo F. R. k tomuto domu, nejestvoval právny titul na zápis F. R. ako vlastníka domu do listu vlastníctva. Prvostupňový súd nesprávne právne posúdil vec, ak nový dom č. X. nepovažoval za novoobjavený majetok, ale ho všeobecne priradil k dedičstvu s poukazom na ust. § 509 zákona č. 141/1950 Zb. (Občiansky zákonník) účinného v čase smrti J. R., podľa ktorého sa dedičstvo nadobúda smrťou poručiteľa. Zápis v katastri nehnuteľností (v LV č. X. kat. úz. V. I.) nezodpovedá uzneseniu Štátneho notárstva v Košiciach zo dňa 7. februára 1964 zn. D 60/64-7. Z predmetného uznesenia štátneho notárstva nevyplývalo vlastnícke právo F. R. k domu č. X. na parcele č. X., a napriek tomu bolo zapísané do listu vlastníctva č. X. kat. úz. V. I..

Žalovaný správny orgán navrhol rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, prejednal vec v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 na pojednávaní podľa § 214 ods. 1 v spojení s § 246c OSP a rozhodol podľa § 219 OSP tak, že napadnutý rozsudok potvrdil, pretože dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

V intenciách druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku „Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov“ sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods.1 OSP).

Preskúmavanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov v správnom súdnictve je ovládané dispozičnou zásadou (§ 249 ods. 2 OSP).

Podľa § 250i ods. 1 OSP pri preskúmvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

V zmysle § 59 ods. 1 písm. a) až c) katastrálneho zákona správa katastra aj bez návrhu

- opraví údaje katastra, ak sú v rozpore s verejnou listinou alebo inou listinou, alebo s výsledkami prešetrovania zmien údajov katastra, alebo revízie údajov katastra,

- v súčinnosti s vlastníkmi a inými oprávnenými osobami opraví v katastrálnej mape chybné zakreslené hranice pozemkov,

- v súčinnosti so štátnymi orgánmi, obcami, notármi, ako aj s vlastníkmi a inými oprávnenými osobami opraví údaje katastra spôsobené chybami v písaní a počítaní a inými zrejmiými nesprávnosťami v písomných vyhotoveniach právnych úkonov, vo verejných listinách a v iných listinách.

V zmysle § 59 ods. 3 katastrálneho zákona ten, koho práv, záujmov chránených právom alebo povinnosťami sa údaje katastra týkajú, môže kedykoľvek požiadať o odstránenie chýb v katastrálnom operáte.

V zmysle § 59 ods. 5 katastrálneho zákona na opravu chýb v katastrálnom operáte sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak sa oprava týka údajov uvedených v liste vlastníctva.

V zmysle správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

V zmysle § 47 ods. 1 správneho poriadku rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.

V zmysle § 47 ods. 3 správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Z obsahu administratívneho spisu súd zistil, že konanie o oprave chyby v katastrálnom operáte č. X 195/2005/Mi bolo začaté správnym orgánom na základe

písomnej žiadosti účastníka konania Ing. J. R., zo dňa 29. 4. 2005, v ktorej žiadal o opravu chyby v katastrálnom operáte.

Uznesenie o dedičstve č. D 60/94-7 bolo orgánu geodézie doručené v roku 1973, t.j. v čase účinnosti zákona č. 22/1964 Zb. o evidencii nehnuteľností, kedy sa už zápis do pozemkovej knihy nevykonávali.

Pozemnoknižné parcely č. X. a č. X. pôvodne evidované v PKV č. X. v k.ú. V. I. boli prečíslované a ich výmery boli zmenené pri zakladaní jednotnej evidencii pôdy (JEP) na základe vládneho uznesenia č. 192/1956 zo dňa 25.1.1956.

Vychádzajúc z obsahu administratívneho spisu a spisu súdu prvého stupňa odvolací súd dospel k záveru, že orgán geodézie pri zápise uznesenia č. D 60/64-7 vykonal identifikáciu pozemkovoknižných parciel evidovaných v PKV č. X. na stav EN (evidencie nehnuteľností) a vykonal zápis uvedeného uznesenia do listu vlastníctva č. X., a to zapísal parcelu EN č. X. – dom, dvor vo výmere 654m², stavbu súp. č. X. na parcele EN č. X. a parcelu EN č. X. – záhrada vo výmere 713m², vlastník R. F. v celosti titulom uznesenia č. D 60/64-7.

Odvolací súd sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi krajského súdu v odôvodnení rozsudku, ktoré považuje za úplné a vecne správne a nepovažuje za potrebné na nich nič meniť ani dopĺňať. Na uvedenom závere nič nemení ani obsah podaného odvolania, pretože neobsahuje také nové tvrdenia a dôkazy, ktoré by mohli niečo zmeniť na skutkových zisteniach a záveroch rozhodnutia krajského súdu. Odôvodnenie napadnutého rozsudku považuje odvolací súd za dostatočné a zrozumiteľné, zodpovedajúce ustanoveniu § 157 OSP.

Nakoľko záznam vlastníckeho práva bol do katastra nehnuteľností do listu vlastníctva č. X. v k.ú. V. I. vykonaný na základe spôsobilých verejných listín, nie je možné zrušiť zápis týchto listín v katastri nehnuteľností v rámci konania o oprave chýb v katastrálnom operáte v zmysle § 59 katastrálneho zákona.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že správny orgán dôsledne postupoval v dôkaznom konaní pre presné a úplné zistenie skutočného stavu veci.

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky správny orgán nekonal v rozpore s Ústavou SR, pretože štátny orgán v danom prípade konal na základe zákona a v medziach zákona, nakoľko posudzoval právny úkon žalobcu a takéto konanie mu vyplýva priamo z katastrálneho zákona ako i Občianskeho zákonníka.

Za tejto situácie, ktorú nemení ani obsah odvolania žalobcu, Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky nezostávalo nič iné, ako podľa § 219 OSP rozsudok

krajského súdu ako vecne správny potvrdiť, keď sa stotožnil s právnym posúdením veci a s jeho závermi, ktoré krajský súd náležite odôvodnil.

Odvolací súd potvrdil rozsudok krajského súdu aj v časti výroku o náhrade trov konania pred súdom prvého stupňa (§ 219 OSP). Odvolací súd sa nestotožnil s námietkou právneho zástupcu žalobcu, že krajský súd mal v čase rozhodovania o náhrade trov konania k dispozícii podklady na posúdenie uskutočnených úkonov právnych služieb advokáta, ktoré boli súčasťou súdneho spisu. Zo spisu Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7 S 60/2006 vyplyva, že si právny zástupca žalobcu nevyšiel trovy konania v súlade s ustanovením § 151 OSP v znení účinnom do 30. júna 2007 v spojení s § 372o OSP v znení účinnom od 1. júla 2007. Ustanovenie § 151 OSP sa vzťahuje rovnako na právneho zástupcu účastníka konania, ktorého si účastník sám zvolí, ako aj na právneho zástupcu ustanoveného mu súdom.

Odvolací súd priznal právnemu zástupcovi odmenu za zastupovanie žalobcu na základe ustanovenia § 224 ods. 2 v spojení s § 250k ods. 1 OSP s tým, že mu priznal odmenu za zastupovanie na odvolacom súde, nakoľko o odmene za zastupovanie na súde prvého stupňa už rozhodol krajský súd a Najvyšší súd Slovenskej republiky toto rozhodnutie krajského súdu potvrdil. Odmena za zastupovanie žalobcu priznaná jeho právnemu zástupcovi v sume 4391 Sk bola vyčíslená na základe ustanovení § 11 ods. 1, § 15 písm. a) a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len vyhláška). Celková suma odmeny za zastupovanie 4391 Sk pozostáva z odmeny za nasledovné úkony právnej služby a cestovné náhrady:

- písomné odvolanie proti rozsudku krajského súdu zo dňa 11.júla 2007 podľa § 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky – 1371 Sk,
- účasť na pojednávaní pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky dňa 25.júna 2008 v zmysle § 14 ods. 1 písm. d) vyhlášky – 1465 Sk,
- paušálna suma na základe ustanovenia § 15 písm. a) v spojení s § 16 ods. 3 vyhlášky – 368 Sk (1x178 Sk a 1x190 Sk),
- cestovné výdavky v zmysle § 16 ods. 4 vyhlášky – 1076 Sk (cesta rýchlikom z Košíc do Bratislavy a naspäť v sume 538 Sk, t.j. 2x538 Sk),
- rozdiel medzi krajským súdom priznanou sumou 1260 Sk za právny úkon prevzatie, príprava veci a prvá porada s klientom, a správne priznanou sumou 1371,- Sk, t.j. 111 Sk.

K rozdielu priznanej odmeny za prípravu, prevzatie veci a prvej porady s klientom 111 Sk odvolací súd uvádza, že právny zástupca bol žalobcovi ustanovený uznesením Krajského súdu v Košiciach č.k. 7 S 60/2006-17 zo dňa 12.decembra 2006, ktoré žalobca prevzal dňa 22.decembra 2006, právny zástupcu žalobcu dňa 18.decembra 2006 a žalovaný dňa 14.decembra 2006; rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 8.januára 2007. Odvolací súd je toho názoru, že v tomto prípade možno chápať

prevzatím zastupovania až deň právoplatnosti rozhodnutia o ustanovení právneho zástupcu v zmysle ustanovenia § 30 OSP, pretože niektorý z účastníkov, prípadne ustanovený právny zástupca mohol v odvolacej lehote podať odvolanie, o ktorom by rozhodoval odvolací súd, t.j. ustanovený právny zástupca by reálne nemohol prevziať zastupovanie a pripravovať sa naň. Nie je preto možné vychádzať len z doručenia uznesenia o ustanovení právneho zástupcu žalobcovi, proti ktorému je prípustný opravný prostriedok. V tejto špecifickej situácii sa podľa odvolacieho súdu s prípravou a prevzatím zastúpenia nerozlučne spája aj prvá porada s klientom, ku ktorej v tomto prípade došlo až v roku 2007. Na základe uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že za prevzatie, prípravu a prvú poradu s klientom právnemu zástupcovi žalobcu patrila odmena v sume 1371 Sk, a nie 1260 Sk.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 25. júna 2008

JUDr. Jana Henčeková, PhD., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová